

Publicerad 2007-01-22 17:44 av Skymningens Miia

En dikt men en novell på samma gång. Kanske kan bli en hel serie? Har aldrig tidigare utom ett par ytterst få gånger orkat skriva klart någonting, men denna gång jag kanske lyckas? Med uppmuntran går allt ;) Ps. Skrev inte en personlig beskrivning och s

Poetens Okyliga Kärlek, del 1

Jag satt och snackade lite skit med kompisarna som ingick i vårt band som hette, Poetens Okyliga Kärlek. Ljuden smattrade omkring mig. Fnissen från tjejerna, viskandet från de osynliga, högljuda ropen från polarna.

Men så kastade jag en blick mot dörren som just i det ögonblicket öppnades av en okänd kille.

Ögonen...

The eyes...

Den svarta pupillen omringad av den blåa regnbågen,

det blåa som havet

Vilt och hålls på plats av en svart ring

Det tystnade

Det blev helt tyst, endast de låga knarren från hans slitna gymaskor gående på stengolvet

Jag tyckte mig att kunna höra hans nervösa andning

Mina hjärtslag som bultade bakom kött och hud i mitt bröst hördes i hela salen

Men så trängdes frökens röst in och ljuden smattrade mot mina pånyttfödda öron

Medan mina pånyttfödda ögon såg hans ögon

Jag måste få prata med honom

Jag var bara tvungen

Såg tjejernas beundrande och flirtiga blickar smattra mot honom

Såg de andra killarnas nyfikna och beundrande blickar skickas mot honom

Ställde honom mot väggen efteråt

"Jag måste snacka med dig"

Min hand trycktes på hans axel som av en osynlig kraft

i mitt bröst

Drog honom in i en tom toalett

kastade honom in dit

Stängde dörren och låste

Jag kände en känsla som gangade i magtrakten och som fick händerna ivras, och jag vände mig

Men så såg jag

The eyes...

Mitt hjärta började att bulta igen

Mina ögon blev åter pånyttfödda

ville aldrig släppa blicken på hans ögon

Hans ögon som sa

\ "Skada mig inte\ "

Jag var bara tvungen

Gick några steg mot honom och tog bryskt tag i hans skjorta som jag vore inför ett slag

Hans blåa ögon strålade skräck och viskade

\ "Slå mig inte\ "

Jag var bara tvungen

Kände hans läppar

Hans jordgubbstuggummi som fördes åt sidan

Hans ögon som stirrade

Kunde bara blunda och njuta

Njuta, en omoralisk känsla

Kunde bara känna hans läppar mot mina...

Kunde bara njuta

Njuta, en omoralisk känsla...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skymningens Miia med Poeter.se id #12506 innehar upphovsrätten